ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 58 ΤΗΛ. 3-01 ΚΑΙ 21
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΓΡΑΦΕΙΑ ΕΦΗΜ. "ΣΦΑΙΡΑ„ ΤΗΛ. 36
ΕΝ ΘΕΣΣΝΙΚΗ ΟΔΟΣ ΠΛΑΤΩΝΟΣ (ΔΙΑΣΤΑΥΡ ΕΓΝΑΤΙΑΣ)
ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ 98α ΤΗΛΕΦ. 1-98
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ – ΠΙΕΣΤΗΡΙΑ ΣΤΟΑ ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "ΠΡΩΙΑΝ„

ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ

Η ΠΡΩΪΑ

ΑΘΗΝΑΙ. ΕΤΟΣ Ε'. ΑΡ. 1398

ΠΕΜΠΤΗ
7
ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1929
Ἀνατ. ἡλ. 6 ὥ. 59 λ. Δύσις ἡλ. 5 ὥ. 18 λ.
ΤΩΝ 33 ΜΑΡΤΥΡΩΝ

Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμ. μεγ. 19.6, ἐλαχ. 13.6. Μέση ὑγρασία μεγάλη. Ἄνεμοι μέτριοι. Θάλασσα: Αἰγαῖον τεταραγμένη, Κρητικὸν ὀλίγον τεταραγμένη.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ: 764.6

ΑΙΣΙΟΔΟΞΑ ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ

Ὁ κυβερνητικὸς Τύπος ἀσχολεῖται ἐπὶ ἡμέρας τώρα μὲ τὴν περίοδον τοῦ ἐν Καβάλᾳ λόγου τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, ἀναφερομένην εἰς τὴν «ἀνυπόστατον αἰσιοδοξίαν» του. Ἐπιτρέπει δὲ τὴν «ἀμετανόητον» αὐτὴν «αἰσιοδοξίαν» νὰ ἐνστερνισθῶμεν ὅλοι μας, ἐφ' ὅσον καὶ αἰσιοδοξίας οὔτε τὰ ἄτομα, οὔτε τὰ ἔθνη δύνανται νὰ ζήσουν.

Ὡμολογοῦμεν ὅτι δὲν αἰσθανόμεθα καμμίαν δυσκολίαν νὰ δεχθῶμεν ὡς ἀνάγκην διοργανώσεως τὴν αἰσιοδοξίαν, καὶ διακηρύξωμεν ὅτι ἄνευ αἰσιοδοξίας οὐδεμία πρόοδος οὐδενὸς πεδίου εἶναι δυνατή. Ἀλλ' ὅταν ἡ αἰσιοδοξία γίνῃ κενή, ὅταν δὲν συνοδεύῃ πανεικόν, οὐδὲ ἁπλῶς νὰ ἐρεθίσωμεν τὴν Κοινὴν Γνώμην κατὰ τῶν κρατούντων. Καλῶς γνωρίζομεν ὅτι ἡ Ἀντιπολίτευσις δὲν εἶναι ἡτοιμασμένη νὰ διαδεχθῇ τὴν κυβέρνησιν, καὶ ὅτι διά τινα χρόνον τὸ Ὑπουργεῖον Βενιζέλου εἶναι διὰ τὴν χώραν ἕνα ἀναγκαῖον κακόν. Ἀλλὰ θέλομεν νὰ προφυλάξωμεν τὸν Ἑλληνικὸν κόσμον ἀπὸ τὴν ἀπατηλὴν γοητείαν μερικῶν φράσεων, τὰς ὁποίας ὁ κ. Βενιζέλος μετεχειρίζεται ἐνίοτε κατὰ κόρον ὅπως συγκαλύψῃ τὰς ἀποτυχίας του ἢ ὅπως ἀντιδράσῃ κατὰ τῆς λαϊκῆς δυσφορίας. Παρὰ τὴν πολιτικὴν εὐστάθειαν, παρὰ τὴν ἔλλειψιν στρατιωτικῶν προνουντσιαμέντων, παρὰ τὴν κοινοβουλευτικὴν παντοδυναμίαν του, ὁ κ. Βενιζέλος δὲν κατώρθωσε νὰ προαγάγῃ τὴν κατάστασιν. Ὅ,τι ὑπάρχει εἶναι ἔργον τῶν κυβερνήσεων συνασπισμοῦ. Εἰς τὸ ἰδικόν του ἐνεργητικὸν σημειοῦμεν μόνον τὸ Ἑλληνοσερβικὸν σύμφωνον καὶ τὰς ὀλίγον τι αἰνιγματικὰς ἐπιτυχίας τῆς Χάγης. Ἀλλ' ἡ ἐσωτερικὴ του διοίκησις δὲν παρουσιάζει τίποτε τὸ ἄξιον ἐξάρσεως. Ἡ γραφειοκρατία ἐξακολουθεῖ κυριαρχοῦσα. Ἐπὶ κεφαλῆς τῶν νόμων ὑπάρχουν κατὰ τὸ πλεῖστον μετριότητες ἢ ἀσημότητες. Ἀνεστεῖλε ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν δεικνύουν ὅτι ἡ ἀσφάλεια δὲν ἔχει ἐμπεδωθῇ. Ἡ Δικαιοσύνη χελωνοβατεῖ πάντοτε. Διὰ τῆς Γερουσίας, ὅπως τὴν διεμόρφωσεν ὁ κ. Βενιζέλος, ὁ κοινοβουλευτισμὸς δὲν ἐκέρδισε τίποτε. Ἐξ ἄλλου ἡ ἐσωτερικὴ εἰρήνευσις ἐτέθη ἐν κινδύνῳ διὰ τῆς ὑπουργοποιήσεως γνωστῶν προσώπων.

Ἐὰν ὅλα αὐτὰ λόγοι αἰσιοδοξίας διὰ τὸν κ. Βενιζέλον: Ἐνδέχεται. Ἀλλὰ δι' ὅλους ἡμᾶς τοὺς ἄλλους εἶναι ἀφορμαὶ δυσφορίας, ἐπιτεινομένης ὅταν συλλογιζώμεθα ὅτι δὲν δυνάμεθα νὰ συστήσωμεν σήμερον τὴν ἀπομάκρυνσίν του ἐκ τῆς ἀρχῆς.

ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΣΥΓΚΡΙΣΕΙΣ

ΟΙ ΑΡΓΕΝΤΙΝΟΙ

Ἡ κυρία Σοφία Κ. Σπανούδη ἐξέφρασε προχτὲς τὸν ἐνθουσιασμόν της γιὰ τὴν «ἔμφυτη καὶ πηγαία μουσικότητα» τῶν Ἀργεντινῶν, ποὺ μὲ μιὰ ὀρχηστρούλα ἀπὸ κιθάρες, μπαντούριες, φυσαρμόνικες καὶ κάνα-δυὸ βιολιά, σκόρπισαν καὶ σκορποῦν ἀκόμα στὴν αἴθουσα τοῦ «Σπέντιτ» τὴν ἰδυπάθεια, τὸ χρῶμα, τὴν ἡλιόλουστη χαρὰ τῆς μακρυνῆς των χώρας. Ἡ κυρία Σπανούδη λυπᾶται, ποὺ τὸ ἑλληνικὸ ἀκροατήριο «δὲν παρεσύρθη ὅσον ἔπρεπε ἀπὸ τὴν φυλετικὴν αὐτὴν ἁπλότητα ἑνὸς παντοδυνάμου καὶ χειμαρρώδους ἐνστίκτου», καὶ δὲν ἐνθουσιάστηκε. «Μᾶς λείπει —λέει— ἐδῶ ὁ μουσικὸς ἀταβισμός, μᾶς λείπει ἡ βαθειὰ καὶ ἀδιάσπαστη διαίσθησις ποὺ δίδει τὸν τόνον στὰς ἐκδηλώσεις αὐτοῦ τοῦ εἴδους».

Ἂς τὸ ποῦμε γενικώτερα: μᾶς λείπει τὸ δικό μας χρῶμα, μᾶς λείπει ἡ φυλετικὴ ἢ ἡ ἐθνικὴ ψυχή. Δὲν εἴμαστε στερεωμένοι στὴ ζωή, ὥστε νὰ δεχώμαστε ὄχι τὸ ονομάσιμο, ἀλλὰ μὲ χαρὰ κι' ἀναίσχυνη τὴν ξένη προσφορὰ στὸν πολιτισμὸ τοῦ κόσμου. Γιατὶ τάχα αὐτὴ ἡ εὐχαρίστησις τοῦ κοινοῦ; Ἐπειδὴ ἡ ἀργεντινὴ ὀρχήστρα ἦτανε μιὰ ἁπλῆ τζαζ-band, ποὺ δὲν ἔπαιξε κομμάτια μεγάλων συνθετῶν, ἀλλὰ ταπεινὰ ταγκὸ συνθέσεων ἀγνώστων. Τὴν πραγματικὴ δροσιὰ τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν, ποὺ ἡ μουσικὴ εἶναι μέσα στὸ αἷμά τους, ποὺ τὸ ταγκὸ εἶναι ὁ χορός τους, δὲν τὴν αἰσθανόμαστε. Αὐτὸ τὸ σπιθήρισμα τῆς ζωῆς, ποὺ μεταβάλλει καὶ τὸ ἁπλούστερο μουσικὸ κομμάτι σὲ γιορτή, τὸ ἀνάβρυσμα τῆς εἰλικρινείας, ἡ ἀφέλεια μιᾶς πίστεως, μᾶς ξεφεύγουν. Δὲν ἔχουμε κάτι ἀνάλογο μέσα μας, δὲν ἔχουμε κάτι παρόμοιο στὴν ζωτερική μας διαθεσι μας, ὥστε νὰ μυρίσωμαστε τὸ ἀληθινό, ὅπου κι' ἂν προβάλλῃ, καὶ νὰ τὸ χαιρώμαστε. Δὲν ἔχουμε λίγα πολιτισμούς.

Ὅση κι' ἂν εἶναι ἡ προσφορὰ τῶν Νοτιοαμερικανῶν στὴ δόξα τοῦ κόσμου, ταπεινὴ ἡ ἐλάχιστη, εἶναι πάντα προσφορὰ ἀτεχνίτη. Τὸ ταγκὸ τοὺς συγκινεῖ. Δικαιώνουν ὅμως τόσο τὴ συγκίνησί τους, ὥστε νὰ χαρίζουν καὶ στὸν ἀκροατὴ τους μιὰν ἀντονη στιγμὴ ζωῆς. Ἐνῶ δυστυχῶς ἐμεῖς δὲν προσφέρουμε σὲ κανέναν τίποτε, καὶ, τὸ χειρότερο, ἔχουμε ἀδειάσει ἀπὸ μᾶς τὶς φλέβες μας, κι' ἀντὶ γιὰ αἷμα, ρίξαμε μέσα μας ἀλμυρὸν ὀρρό. Ἀκόμα καὶ ἂν ἀνήφθη μέσα μας ἡ μακαριότητα τοῦ ἐνστίκτου, δίχως νὰ τὸ καταλαβαίνουμε, ἔχουμε κάθε φυσικὸ δεσμὸ μὲ τὴ φυλετικὴ μας παράδοση, καὶ ἐπεβάλαμε ἐγκεφαλικὰ στὸ ἔθνος παράδοση ἄλλη, τοῦ ἀρχαίου ἑλληνισμοῦ, ποὺ μὲ κανέναν τρόπο τώρα δὲν ζοογονεῖται. Δὲν μποροῦμε ἕνα δέντρο ποτέ, ἅμα τὸ κόψῃς ἀπὸ τὴ ρίζα του. Ὄχι μόνο δὲν πιάνει τόπο, ἀλλὰ καὶ τὸ δέντρο ξεραίνεται.

Ποιὸς θὰ τὸ πίστευε ποτέ, ἑκατὸ χρόνια ὕστερα ἀπὸ τὸν περίφημον ἀπολυτρωτικό μας ἀγῶνα, ὅτι ἡ ἐθνικὴ ζωή μας δὲν θάζε πιὰ μήτε χαρακτῆρα, μήτε χρῶμα δικό της! Καὶ ὅτι θὰ ζηλεύαμε τοὺς Ἀργεντινοὺς γιὰ ἕνα καλοπαιγμένο ταγκό, ἐμεῖς, ποὺ θαμπώσαμε ἄλλοτε τὰ σοφώτερα κεφάλια τοῦ κόσμου μὲ τὴν πρωτοτυπία, τὴ δωρικότητα, τὸ μεστὸ λυρισμό τῶν δημοτικῶν μας τραγουδιῶν! Ἡ ζωή μας κ' οἱ πράξεις μας τότε, ὑποχρέωσαν τὴ Δύση νὰ μᾶς προσέξῃ. Ὁ Γκαῖτε πίστεψε πὼς ξαναγεννιέται μὲ νέα μορφὴ ἡ ποίηση, στὰ ἐδάφη ὅπου κι' ἄλλοτε εἶχε φουντώσει. Καὶ ἡ ἡρωϊκὴ καταστροφὴ τῶν ἐλευθέρων πολιορκημένων τοῦ Μεσολογγιοῦ τὸν ἀνάγκασε ν' ἀντικρύσῃ σκυθρωπά, αὐτὸς ὁ Ὀλύμπιος, μὲ ψυχὴ καταχνιασμένη, τὸ μεγάλο πρόβλημα τῆς ἐπιτυχίας καθὲ ἠθικοῦ ἀγῶνος: «Ποιὸς πετυχαίνει τάχα; —ἐψάλλε—. Θλιβερὸ πρόβλημα, ποὺ ἁπέναντί του καλύπτει ἡ μοῖρα τὸ πρόσωπο, ὅταν κατὰ τὴν ὁλεθρίαν ἡμέρα (τῆς πτώσεως τοῦ Μεσολογγιοῦ) ὁ κόσμος ὁλόκληρος σπαράζεται κι' ἀπομένει βουβός».

Τὸ δυστύχημα εἶναι, πὼς ἅμα κοπῇ μιὰ φορὰ ἡ ζωτικὴ παράδοση ἑνὸς ἔθνους, εὔκολα τὸ νῆμα δὲν ξαναδένεται. Γιὰ τοῦτο σήμερα ὁ Ρωμιὸς πετᾶ σὰ φούσκα στὸν ἀέρα, δαρμένος ἀπ' ὅλους τοὺς ἀνέμους. Ἔντεκα Ἀργεντινοί, σὲ μιὰν αἴθουσα κινηματογράφου, μᾶς ἔφεραν τὴν ἀτμόσφαιρα τῆς μακρυνῆς πατρίδας των. Μᾶς ἔδειξαν μιὰ δικαιωμένην ἐθνικὴ ζωή, ποὺ ὅσο μικρὴ κι' ἂν εἶναι ἡ δύκη της, ἔχει ὅμως τὴν αὐτάρκεια μιᾶς ναμιᾶ, ἔχει σιμὰ στὰ πεῦκα, τὴ φετινὴ κυκλαμινιὰς σιμὰ στὰ πεῦκα, τὴ φετινὴ ἀναφαίρετη, φυσικὴν ὁμορφιά κι' ἀξία. Αὐτὴ ἡ ἀξία λείπει ἀπὸ τὴ σημερινή μας ὕπαρξη, καὶ γιὰ τοῦτο ὁ Ρωμιὸς εὔκολα ἀποφασίζει νὰ μασκαρευτῇ σὲ Γερμανό, στὴ Γερμανία, σ' Ἐγγλέζο στὴν Ἀγγλία, καὶ σὲ Κινέζο στὴν Κίνα. Ἡ σημερινὴ Ἑλλάδα δὲν ἔχει μέσα ἄρωμα, μήτε χρῶμα, μήτε χαρακτῆρα δικο της. Μιὰν ὕπαρξη τυχαία, παθητική, μικρὴ καὶ στενόχωρη ζοῦμε ὅλοι μας.

Τὶ θὰ γίνῃ; Πῶς θὰ συνδεθῇ πάλι ἡ κομμένη παράδοση; Πῶς θὰ πάρῃ χρῶμα ὁ ἐθνισμός μας; Ἡ ἀπάντηση δὲν εἶναι βέβαια δύσκολη. Ἁπλῆ σὲ λόγια, ὅσο καὶ φοβερὴ στὴν πράξη: Νὰ ζοῦμε ὁ καθένας μας, μὲ ἀμείλικτην εἰλικρίνεια κι' ἀπόλυτην ἀγνότητα, στὸν περιορισμένον κύκλο τῆς ἀτομικῆς μας δράσεως. Ἂν μπορούσαμε ποτὲ νὰ νοιώσουμε πὼς αὐτὸ εἶναι τὸ συμφέρον μας, γιατὶ κανεὶς δὲ χαίρεται σὰν ξεκολλημένο ἄτομο τὴ ζωή, θὰ τὸ κάναμε. Ἀλλά, καθὼς κρίνῃ τὸ ἴδιο, μονάχο του, βασισμένο στὴ δική του πεῖρα, στὴν ὀρθότητα τέτοιων συλλογισμῶν. Κι' ὅταν τὰ ἄτομα εἶναι μαζί, ἡ συνολικὴ ζωὴ ἐξακολουθεῖ τὸν κατήφορό της. Ὅσοι Ἀργεντινοὶ κι' ἂν περάσουν ἀπὸ δῶ, θὰ μᾶς ἀφίνουν, θαρρῶ, πάντα ψυχρούς. Γιατὶ ἡ πραγματικὴ συμβολή μᾶς ξεφεύγει ἡ πραγματικὴ συμβολὴ τους στὴν ζωντανὴν ὁμορφιὰ τοῦ κόσμου.

ΦΩΤΟΣ ΠΟΛΙΤΗΣ

Ἐντυπώσεις ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολιν

Ὁ συννωστισμὸς τῶν ἱστορικῶν ἀναμνήσεων

Ἡρῶλος, ἱστορία καὶ σύγχρονος ψυχρματικότης.—Ἡ «Λορὼ», αἱ ραγέδαι τῶν Ἀβάσων, αἱ σανσοφόροι νῆες τῶν Λατίνων. Ἡ ἰαχὴ τῶν τομπῶν τοῦ Στοατηγοσούλου.—Οἱ Ἐουλτᾶνοι καὶ ὁ ἔσχατος Χαλίφης

Τὸ μυστήριον τοῦ μέλλοντος τῆς Πόλεως

Τοῦ ἐκτάκτου ἀνεσταλμένου τῆς «Πρωΐας»

Ὅταν ὁ Μέγας Κωνσταντῖνος, μετὰ τὴν νίκην του κατὰ τοῦ Μαξεντίου, ἀπεφάσισε νὰ μεταφέρῃ τὴν ἕδραν τῆς Ρωμαϊκῆς Αὐτοκρατορίας εἰς τὸ Βυζάντιον, δὲν ὑπήκουσεν εἰς μίαν ἁπλῆν ἰδιοτροπίαν. Ἡ Αὐτοκρατορία ποὺ εἶχε γεννηθῇ μέσα εἰς τὰ ξείχη τοῦ Λατίου καὶ ἁπλώθη βαθμηδὸν ἕως τὰς ὁμιχλώδεις πεδιάδας τῆς Βρεταννίας καὶ ἕως τὰ χρύσεδα τῆς Σαχάρας καὶ ἕως τὰ μᾶλλον δυσπρόσιτα βάθη τῆς Μικρᾶς Ἀσίας εἶχε καὶ ἄλλα κέντρα περισσότερον ἀκμάζοντα ἀπὸ τὸ Βυζάντιον καὶ μὲ ἱστορίαν καὶ μὲ πληθυσμὸν κάθε ἄλλο παρὰ εὐκαταφρόνητον, τὰ ὁποῖα θὰ ἠμποροῦσαν ν' ἀντικαταστήσουν τὴν παλαιὰν Ρώμην. Διότι ἡ Ρώμη ἔμενε πλέον μακρὰν τοῦ κέντρου τοῦ ἐκπαθέντος κράτους ποὺ εὑρίσκετο τότε εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Μεσόγειον. Καὶ ἴσως αἱ Ἀθῆναι νὰ ἦσαν, γεωγραφικῶς, τὸ κέντρον, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἀπείχεν ἐξ ἴσου ἡ ἀνατολικωτέρα καὶ ἡ δυτικωτέρα τῆς Αὐτοκρατορίας ἐσχατιά.

Εἰς τὸν στρατηγὸν - αὐτοκράτορα ὅμως, ἐχρειάζετο ἕνα ἄλλο σημεῖον, ἐπὶ ὁποίου ν' ἀνταποκρίνεται καὶ εἰς μίαν μελλοντικὴν νέαν ἐπέκτασιν τῆς Αὐτοκρατορίας. Τὸ εὑρῆκεν ἐκεῖ ὅπου ἡ Εὐρώπη ἑνοῦται μὲ τὴν Ἀσίαν καὶ χωρίζεται συγχρόνως ἀπὸ τὸν πορθμὸν τοῦ Βοσπόρου. Τὸ σημεῖον ἐκεῖνο εἶνε τὸ ἐνδεδειγμένον διὰ μίαν πρωτεύουσαν κράτους ποὺ θὰ ἠμποροῦσε ν' ἁπλωθῇ εἰς τὰς τρεῖς τότε γνωστὰς ἠπείρους—διὰ τὴν πρωτεύουσαν μιᾶς κοσμοκρατορίας. Καὶ ἀπὸ τὴν σκέψιν αὐτὴν ἐγεννήθη ἡ Κωνσταντινούπολις.

Τὰ παλαιὰ τείχη τοῦ Βυζαντίου, ποὺ περιέβαλλαν τὸ σημεῖον ἐκεῖνο τῆς σημερινῆς Πόλεως ποὺ περικλείεται ἀπὸ τὰ τείχη τοῦ παλαιοῦ Σεραγίου, μὲ μίαν μικρὰν μόνον προέκτασιν πρὸς νότον, κατερρίφθησαν διὰ νὰ κτισθοῦν τὰ νέα τείχη τῆς Ἀνατολικῆς πρωτευούσης. Καὶ μὲ τὴν πάροδον τῶν αἰώνων ἡ Ἀνατολικὴ Αὐτοκρατορία ἐστηρίχθη ἐπάνω εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν καὶ ἐστράφη μᾶλλον πρὸς τὴν Ἀσιατικὴν Ἀνατολήν, παρὰ πρὸς τὴν βάρβαρον ἀκόμη Δύσιν καὶ ὁ περίβολος τῶν τειχῶν της ηὐρύνθη ἀκόμη περισσότερον, ἕως ἐκεῖ ποὺ εὑρίσκεται σήμερον ἀκόμη. Καὶ ἐπὶ χίλια καὶ πλέον ἔτη ἦτο ἡ Πόλις, ἡ πρώτη πόλις τοῦ κόσμου εἰς πλοῦτον, εἰς ἀκμήν, εἰς πολιτισμόν, εἰς παλάτια καὶ δημόσια κτίρια, εἰς πληθυσμόν, ἐνῷ αἱ σημεριναὶ μητροπόλεις τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης ἦσαν ἁπλαῖ ὀχυραὶ πολίχναι ἢ καὶ δὲν ὑπῆρχον καθόλου καὶ ἐνῷ ἀπὸ τὴν ἀρχαίαν Ρώμην ἔμενεν ὁλόκληρον τὸ ὄνομα καὶ ἡ ἀνάμνησις, γύρω ἀπὸ τὸν θρόνον τῶν ἀρχιεπισκόπων της.

Δι' αὐτό, ὅταν εἴτε ἀπὸ τὸν πύργον τοῦ Γαλατᾶ, εἴτε ἀπὸ οἱονδήποτε ὕψωμα εἴπῃ κανεὶς σήμερον τὸ βλέμμα εἰς τὸ θαῦμα τῆς Πόλεως, ἡ ὁποία, παρ' ὅλην τὴν κατάπωσίν της, ζῇ ἀκόμη μὲ τὴν ζωὴν δεκαέξ αἰώνων, καταπλήσσεται ἀπὸ τὴν συρροὴν τόσων ἱστορικῶν ἀναμνήσεων ποικιλωτάτων ποὺ συνωστίζονται εἰς τὴν περιοχήν αὐτὴν τῆς ὑδρογείου.

Ἡ παλαιοτέρα ἀρχαιότης, ὁ θρῦλος, ἡ ἱστορία ἡ πάλαι καὶ ἡ γνήσιὴ καὶ ἡ σημερινὴ ἀκόμη, περιπλέκονται τόσον σφιχτὰ γύρω ἀπὸ κάθε τοποθεσίαν, γύρω ἀπὸ κάθε μνημεῖον, ὥστε νὰ χάνῃ κανεὶς σχεδὸν τὴν ἔννοιαν τοῦ χρόνου καὶ νὰ βλέπῃ τὸ παρελθὸν καὶ τὸ παρὸν εἰς ἕνα περιεργότατον συγχρονισμόν.

Εἰς τὴν Προποντίδα ποὺ ἀσταματοβολεῖ ὑπὸ τὸν ἥλιον πέραν τῶν μιναρέδων τῆς Ἁγίας Σοφίας νομίζει κανεὶς ὅτι βλέπει τὴν Ἀργὼ ν' ἀμενίζῃ μὲ τοὺς ἡμιθέους καὶ ἥρωας ναύτας της πρὸς τὰς γειτονιὰς Συμπληγάδας διὰ νὰ τολμήσῃ νὰ διαβῇ πρὸς τὸν Πόντον, εἰς μίαν μακρυνὴν παραλίαν τοῦ ὁποίου περιμένει τὸ χρυσόμαλλον δέρας. Καὶ εἰς τὰ ἴδια νερὰ κινοῦνται αἱ νῆες τῶν ἀποίκων Μεγαρέων, ἡ γαλέρες τῶν Ἀβάρων, τὰ λατινικὰ σταυροφόρα πλοῖα μὲ τὰ κατάφρακτα σίφη τῶν τυχοδιωκτῶν τῆς μεσαιωνικῆς Δύσεως καὶ τὰ βυζαντινὰ σκάφη μὲ τοὺς ωολῆνας ποὺ ἐξεσφενδόνιζαν τὸ ἰσφακὸν ΑΟΑΟΑΟ ἐξεσφενδόνιζαν τὸ ὑγρὸν πῦρ καὶ στόλους συγχρόνους ἀπειθικτους τῶν Σουλτανικῶν ἀνακτόρων.

Ἀπὸ τὸ ἄκρον τῶν τειχῶν νομίζει κανεὶς ὅτι ἀκούει τὸν σάλαγον τῶν τολμηρῶν πολεμιστῶν τοῦ Στρατηγοπούλου ποὺ εἰσέβαλαν εἰς τὴν λατινοκρατουμένην Πόλιν ἀπὸ λησμονημένην ὑπόνομον καὶ ἀνεστήλωσαν τὸν θρόνον τῶν Ἑλλήνων βασιλέων, ἀφοῦ περιέφεραν περιφρονητικῶς ἀνὰ τὰς λεωφόρους τῆς ἀνακηρύξεως πόλεως τὸ ἀπορριφθὲν στέμμα καὶ τὸ ξίφος τοῦ τελευταίου Βαλδουΐνου.

Ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος, ἐπάνω εἰς ὕψωμα τοῦ Ὄφ-Μεϊντάν, ποὺ δεσπόζει τοῦ ἐσωτέρου Κερατίου καὶ τῶν Θρακικῶν γηλόφων καὶ τοῦ καταπρασίνου Κεάτ - χανέ καὶ τοῦ γεμάτου σιωπὴν καὶ ρέμβη Ἐγιοὺπ, διακρίνονται αἱ κομψαὶ μαρμάριναι μικραὶ στῆλαι — βελόναι μᾶλλον — ποὺ σημειώνουν τὰ σημεῖα ὅπου ἔρριψαν τὰ βέλη τῶν περιφήμων τοξοτῶν Σουλτάνων — τοῦ Ἀχμέτ, τοῦ Σουλεϋμὰν τοῦ Νομοθέτου... Καὶ ἀκούσιος ἐνθυμεῖται κανεὶς τὴν φοβερὰν προέλασιν τοῦ Σουλεϋμὰν τοῦ Μεγαλοπρεποῦς ἕως εἰς τὰ τείχη τῆς Βιέννης, ὅταν ὁ βασιλεὺς τῆς Γαλλίας Φραγκίσκος δὲν ἐδίστασε νὰ συμμαχήσῃ μαζί του διὰ νὰ πολεμήσῃ τὴν ἀναπτυσσομένην ὀλοέρ παντοδυναμίαν τοῦ Ἱσπανοῦ Καρόλου τοῦ Πέμπτου, τοῦ υἱοῦ τοῦ Φιλίππου τοῦ Ὡραίου καὶ τῆς Ἰωάννας τῆς Τρελλῆς, ποὺ ἀνεκήρυξε τὸν ἑαυτόν του Αὐτοκράτορα τῆς Γερμανίας.

Καὶ ἰδού, ἀριστερά, τὰ Σεράγια, ὅπου ἕνας πρόσδους τῆς ἰδίας Γαλλίας ὀλίγον ἔλειψε νὰ χάσῃ τὴ ζωήν του διὰ νὰ μὴ θελήσῃ νὰ ἀφίσῃ νὰ τοῦ ἀφαιρέσουν οἱ εὐνοῦχοι τὸ ξίφος του πρὶν τὸν παρουσιάσουν εἰς τὸν Σουλτᾶνον, τοῦ ὁποίου θὰ ἠσπάζετο τὰ κράσπεδα τοῦ μανδύου. Ἰδού εἰς τὸ βάθος τὸ τρομερὸν Ἐπταπύργιον, ὅπου, ἐπικρατεστέρα ἀπὸ τὴν ἀνάμνησιν τῶν θριάμβων ποὺ εἶδεν ἡ Χρυσῆ Πύλη, αἰωρεῖται ἡ ἄλλη ἀνάμνησις, ἡ ἀνάμνησις τῶν φυλακῶν, ὅπου ἐρρίφθησαν δύο φορὰς οἱ ἀπεσταλμένοι τῆς ἰσχυρᾶς τότε Ἑνετικῆς Δημοκρατίας· ὅπου γεννᾷ ἀκόμη τὴν φρίκην τὸ ὑπόγειον, ὅπου ἐρρίπτοντο εἰς ἕνα πηγάδι τὰ ἀκέφαλα πτώματα τῶν θυμάτων τοῦ Σεραγίου, καὶ ὁ πύργος τῶν κεφαλῶν, ὅπου αἱ κομμέναι κεφαλαὶ ἔφθασαν κάποτε ἕως τὰς ἐπάλξεις του.

Καὶ πολὺ πλησιέστερα, εἰς τὰ πόδια σχεδὸν τοῦ πύργου τοῦ Γαλατᾶ ἰδοὺ αὐτούσιον ὅπως ἦτο ἐξ ἀρχῆς, τὸ παλάτι τοῦ «πωδεστὰ» τῆς Γενούης, μέσα εἰς τὰ Γενοβέζικα κτίρια ποὺ περισφίγγονται, μὲ τὰς μαύρας προσόψεις των καὶ τὰ σιδεροφράγκια, στενὰ παράθυρά των ἀπὸ τὰς νεωτέρας πολυορόφους οἰκοδομάς.

Καὶ ἰδοὺ πρὸς τὰ ὀπίσω ἢ κάτω ἀπὸ τὸ Παγκάλτι βαθυπρασίνη χαράδρα τῆς Μάτσκας, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ὁ Πορθητὴς ὑπερενέβλεπε τὸν στόλον του ἀπὸ τὸν Βόσπορον εἰς τὰ ἐσώτερα τοῦ Κερατίου, διὰ τοῦ ρύακος τοῦ Μπουλμπούλ-δερέ ποὺ χωρίζει τὰ Ταταῦλα ἀπὸ τὸν Κασσὴμ-πασά καὶ ὅπου νομίζει κανεὶς ὅτι βλέπει νὰ γλυστροῦν τὰ Τουρκικὰ σκάφη ἀπὸ τὴν ξηρὰν εἰς τὰ ἥσυχα νερὰ τοῦ νεωρίου, ἐνῷ ἀπὸ τὰ ἀντικρυνὰ τείχη τοῦ Πετρίου καὶ τῶν Βλαχερνῶν οἱ Χριστιανοὶ ὑπερασπισταὶ τῆς Πόλεως δὲν ὑποπτεύουν τίποτε, ἔχοντες πεποίθησιν εἰς τὴν στερεὰν ἄλυσιν ποὺ ἀποκλείει τὴν εἴσοδον τοῦ Χρυσοῦ Κέρατος.

Καὶ ἰδού, πάρα κάτω τὸ Ντολμᾶ Μπαξέ, ὁ παρόχθιον παλάτι, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἔφυγεν ἐξηντελισμένος καὶ διὰ παντὸς ὁ τελευταῖος Χαλίφης ἀπόγονος τοῦ Ὀσμάν, ἡ Σκιὰ τοῦ Θεοῦ ἐπὶ Γῆς, διωγμένη ἀπὸ ἕναν ἀξιωματικὸν τοῦ Κεμάλ.

Πέραν ἀπὸ βλαστὸς τὰς σκιὰς τοῦ παρελθόντος καὶ τὰς ἀναμνήσεις καὶ τὴν ἀμειδάβλητον σκηνογραφίαν καὶ τὴν ἀπλῆν σημερινὴν πραγματικότητα ἁπλώνεται ἡ ἀχλὺς τοῦ μέλλοντος. Ὁποιονδήποτε καὶ ἂν εἶνε τὸ μέλλον τῆς Πόλεως, εἶνε βέβαιον, ὅτι θὰ συνδέεται πάντοτε μὲ τὰς σημαντικωτέρας ἐξελίξεις τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀνατολῆς.

Ν. ΚΑΡΒΟΥΝΗΣ

ΟΤΑΝ ΜΙΛΑ Η ΖΩΗ

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΗΣ ΓΗΣ

Ὑπάρχουν δύο τρόποι ποὺ μπορεῖ ὁ καθένας νὰ ἰδῇ τοὺς ἀνθρώπους καὶ τὰ πράγματα. Ὁ ἕνας εἶνε νὰ κλειστῇ στοὺς τέσσαρας τοίχους καὶ νὰ δεχθῇ τὴ ζωὴ μὲ τὸ μέσο τοῦ βιβλίου καὶ ὁ ἄλλος νὰ ἐγῇ ὁ ἴδιος ὁ ἄνθρωπος στὸ δρόμο καὶ ν' ἀνταμώσῃ τοὺς ἀνθρώπους, νὰ ξανοιχτῇ στὸν κάμπο καὶ στὰ βουνὰ καὶ στὰ περιθαλάσσια, νὰ ἰδῇ κατὰ πῶς ζοῦν στὴν πολιτεία, πῶς βγαίνει τὸ βιός στὸ χωριό καὶ ποιοί καϋμοὶ δέρνουν τὴ θάλασσα. Κάθε τόπος ποὺ πατήθηκε ἀπὸ τὸν ἄνθρωπο ἔχει ἡμερέψει κι' ἔχει τὶς ἀρετές του ἀλλὰ καὶ τὰ βάσανα· τὰ σκελέτια εἶνε βότανα ποὺ φυτρώνουν σὲ κάθε γῆ ποὺ πάτησε τοῦ ἀνθρώπου τὸ πόδι. Ὁ δρόμος τοῦ βιβλίου δὲν εἶνε κακὸς ἂν μπορέσῃ ὁ ἄνθρωπος τὴν ὥρα ποὺ πρέπει νὰ ξεφύγῃ καὶ νὰ τρέξῃ στὸν ἀνοιχτὸν ἀγέρα. Τότε ἡ πρώτη του πορεία εἶνε μιὰ πολύτιμη ἐμπειρία καὶ ἡ ζωὴ ἔρχεται σὰν ἐπαλήθευση τῶν ὅσων τοῦ εἶχε πῆ τὸ βιβλίο.

*Ὅλοι μιλᾶμε γιὰ τρία προβλήματα ποὺ βασανίζουν τὴ ζωὴ τῶν ἀνθρώπων ποὺ ζοῦνε τὰ ἴσια χρόνια μὲ μᾶς. Πρόβλημα ἀστικό, πρόβλημα ἐργατικό, πρόβλημα ἀγροτικό. Γιὰ τοὺς ψαράδες δὲν γίνεται καὶ τόσος λόγος εἴτε γιατὶ εἶνε λιγοστοὶ εἴτε γιατὶ πολλοὶ θαροῦν πῶς ἡ ψαραδικὴ πρέπει νὰ μπῇ σὲ μιὰ ἀπὸ τίς τρεῖς αὐτὲς κατηγορίες. Διαίσωσα τοῦ καθένα νὰ χωρίζῃ ὅπως τοῦ βολεῖ τοὺς ἀνθρώπους καὶ τὰ πράγματα, ἐμεῖς ὅμως δὲν θὰ σταθοῦμε σὲ τέτοιους διαχωρισμούς. Θὰ ἰδοῦμε τὰ πράγματα ἀπὸ μιὰ ὄψη διαφορετικὴ ἢ καλύτερα θ' ἀφήσουμε τοὺς ἀνθρώπους νὰ μιλοῦνε μόνοι τους κα

Η Πρωΐα
ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Μένον αι έντυποι απόδειξις πληρωμής αι σάρωσαν την επιχορηγίαν των κ. κ. Δημ. Χαλικιά ή Εμμ. Περιτινά και την χορηγίαν της εφημερίδος. Είναι έγκυρον. Διάπραττε κάθε απόδειξίς ως και έντυπον εν τη καταχωρήσει των ονομάτων των συνδρομητών.

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΗΣ ΓΗΣ

(Συνέχεια εκ της σελίδος)

Δια καλλιέργειαν κανείς ή μη το σιδηρόδρομο ή με το αυτοκίνητο στη Μακεδονία μια γη δύσκολη τα ίδια δεν είναι ή γη του λοιπού άλλα οι άνθρωποι. Η γη ζητεί· ο γεωργός δεν ξέρει πως να την μαγαλώσει. Άλλα και από γενικωτέρας απόψεως μια γεωργία ανεπτυγμένη τις πλέον Κύβερνήσεις δύναται να ζητήσει από την Βουλή τα μέσα εκείνα τα οποία θα είχον αντίκτυπον. Διότι δε πρόκειται περί μέτρων τα οποία θα ήσαν ανεπαρκή ή ανεπιτυχή. Τούτο δεν είναι δυνατόν να το πιστεύσωμεν. Αλλά τα μέτρα αυτά πού να τους ζητήσει κανείς; Ποιος θα μας τους δώσει; Ποιος θα μας τους εμπνεύσει; Ποιος θα μας τους υποβάλει; Ποιος θα μας τους εμφυσήσει; Ποιος θα μας τους δώσ

φάσεων, διά των οποίων πάς θά ήτο ε-δύναται να γράψει στο λαιμό του, δλιγώτε-ρες της παρασκε τών φίλων του, φανε-ρώνοντας όπως στην πολιτική εποχή της σήμε-ρον ή «Μιλιονδιάς» μας, είναι πολύ κα-τεχτέρα.»

Πάν δως στό δίαιτο είχεν ανειληφθή δτι τά γεγονότα δέν ακολουθούν την πο-ρείαν πού τους έχει χαράξει. Ζτι πρόσω τής ρουσιάσεως των φίλων του, φανε-ρώνοντας όπως στην πολιτική εποχή της σήμε-ρον ή «Μιλιονδιάς» μας, είναι πολύ κα-τεχτέρα.»

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

Η ΣΤΕΓΑΣΙΣ ΚΑΙ ΑΙ ΚΡΑΤΙΚΑΙ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΙ ΘΑ ΧΡΕΙΑΣΘΟΥΝ 8 ΕΤΗ

Κατ' άνακοίνωσιν της Ε. Α.Π. μέχρι Τ-ανουαρίου, σπανίως, αύτη την παρασκευήν θα ομιλήσει ο Πρόεδρος της Κυβερνήσεως κ. Βενιζέλος εις τά δύο Φιλελεύθερα Συ-ντάγματα, δπου θά γίνουν μεγάλαι δο-χαί προς τιμήν του. Ο Πρωθυπουργός θά ανα-χωρήσει διά τήν Κρήτην, δπου θά παρα-μείνει μέχρι τής 15ης Νοεμβρίου.

Κατά τήν από δεκαημέρου συνεδρίασιν τής Κεντρικής Επιτροπής του Κόμματος Φιλελευθέρων, ή οποία θά συνέλθη την Κυριακήν, θά γίνη λόγος περί τής ανα-διοργανώσεως του Κόμματος, τής εκλογής νέας Κεντρικής Επιτροπής και τής συγκλή-σεως του Συνεδρίου.

Ο Πρόεδρος της Κυβερνήσεως κ. Βενιζέλος θά ομιλήσει και εις τά δύο Φιλελεύθερα Συντάγματα, τά οποία θά δοθούν προς τιμήν του.

Ο κ. Βενιζέλος θά αναχωρήσει διά την Κρήτην την 15ην Νοεμβρίου.

Ο κ. Βενιζέλος θά μείνη εις Κρήτην μέχρι τέλους Δεκ

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5η

Η ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ ΔΗΛΟΙ ΑΠΡΟΚΑΛΥΠΤΩΣ ΟΤΙ ΔΕΝ ΔΕΧΕΤΑΙ ΤΟΝ ΑΠΟΦΑΣΙΣΘΕΝΤΑ ΔΙΑΚΑΝΟΝΙΣΜΟΝ ΤΩΝ ΕΠΑΝΟΡΘΩΣΕΩΝ

ΖΩΗΡΑ ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΟΒΡΑΝΙΕ

ΤΑ ΚΟΜΜΑΤΑ ΤΗΣ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΕΩΣ ΠΑΡΑ ΤΟ ΠΛΕΥΡΟΝ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΣΟΦΙΑ, 6. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Σήμερον ἡ Σοβράνιε ἀπησχολήθη μὲ τὸ ζήτημα τῶν ἐπανορθώσεων. Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Λιάπτσεφ ἀπαντῶν εἰς σχετικὴν ἐπερώτησιν ἀπέφυγε ν' ἀνακοινώσῃ λεπτομερείας τῆς ἀποφάσεως τῶν ἐμπειρογνωμόνων διὰ τὴν καταβολὴν τῶν ἐπανορθώσεων, ἀρκεσθεὶς νὰ δηλώσῃ πρὸς τὴν Βουλήν, ὅτι τὸ σχέδιον τῶν ἐμπειρογνωμόνων εἶνε εἰς πλήρη ἀντίθεσιν πρὸς τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν τῆς Βουλγαρίας. Ὁ κ. Λιάπτσεφ ἐξήγγειλε τὴν ἀπέφασιν τῆς Βουλγαρικῆς κυβερνήσεως ὅπως συνεχίσῃ τὰς διαπραγματεύσεις τῆς Χάγης.

Λόγῳ τῆς σοβαρότητος τῆς καταστάσεως ἡ κοινοβουλευτικὴ πλειοψηφία συνεταχθη ὁλόκληρος περὶ τὴν Κυβέρνησιν, παρὰ τὰς ἐμφιλοχωρησάσας τελευταίως διαφωνίας. Παρὰ τὸ πλευρὸν τῆς Κυβερνήσεως ἐτάχθησαν καὶ ὅλα τὰ κόμματα τῆς ἀντιπολιτεύσεως κακίσαντα μόνον τῆς Κυβέρνησιν, διότι δὲν ἀνεκοίνωσεν εἰς τὴν Βουλὴν λεπτομερείας τῆς ἀποφάσεως τῆς ἐπιτροπῆς τῶν ἐμπειρογνωμόνων.

ΤΙ ΜΕΤΑΔΙΔΕΙ ΤΟ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΟΝ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ

ΣΟΦΙΑ, 6. (Βουλγαρικὸν Πρακτορεῖον).—Ἐν σχέσει πρὸς τὰς κυκλοφορησάσας ἀνησυχαστικὰς φήμας διὰ τὴν ἐνδεχομένην λύσιν τοῦ προβλήματος τῶν ἐπανορθώσεων, ἡ ἀντιπολίτευσις ὑπέβαλεν εἰς τὴν Βουλὴν τέσσαρας ἐπερωτήσεις ἐφ' ὧν ὁ κ. Λιάπτσεφ ἀπήντησεν ὑπὸ τὸ πνεῦμα τῶν δηλώσεων εἰς ἃς προέβη πρὸς τὴν κυβερνητικὴν κοινοβουλευτικὴν ὁμάδα. Ἐν συμπεράσματι ὁ ἀρχηγὸς τῆς Κυβερνήσεως ἐξέφρασε τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ ἐπέλθῃ συμφωνία καὶ ὅτι μία δικαία λύσις τοῦ ὑπὸ συζήτησιν ζητήματος θὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τὴν Βουλγαρίαν ἤρεμον βίον καὶ ἀνάπτυξιν ἄνευ ἐμποδίων εἰς τὴν ὁδὸν τῆς προόδου. Οἱ ἐρωτήσαντες ἐδήλωσαν ὅτι δὲν μένουν ἱκανοποιημένοι ἐκ τῶν κυβερνητικῶν δηλώσεων καὶ ὅτι μετατρέπουν τὰ ἁπλᾶ ἐρωτήματά των εἰς ἐπισήμους ἐπερωτήσεις.

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΛΙΑΠΤΣΕΦ ΕΙΣ ΣΥΣΚΕΨΙΝ ΤΟΥ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ

ΣΟΦΙΑ, 6 (Βουλγ. Πρακτορεῖον).—Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Λιάπτσεφ ἐξέθεσεν εἰς ἰδιαιτέραν σύσκεψιν τοῦ κυβερνητικοῦ κόμματος τὰς κυβερνητικὰς ἀπόψεις ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν ἐπανορθώσεων. Ἐξῆρε τὰς διαφορὰς τῶν μεθόδων αἵτινες ἐχρησιμευσαν ὡς βάσεις τοῦ σχεδίου Γιούγκ καὶ ἐκείνων τὰς ὁποίας ὑιοθέτησεν ἡ ἐν Παρισίοις ἐπιτροπὴ τῶν ἐμπειροτεχνῶν. Ἐνῷ τὸ σχέδιον Γιούγκ παραδέχεται ὡς ἀρετηρίαν τὴν ἱκανότητα πρὸς πληρωμὴν τοῦ ὀφειλέτου, οἱ ἐμπειροτέχναι προέκριναν νὰ ἐμμείνουν εἰς τὴν σύμβασιν τὴν ὑπογραφεῖσαν κατὰ τὸν Μάρτιον τοῦ 1923 ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως Σταμπολίνσκι ἀναφορικῶς πρὸς τὰς βουλγαρικὰς ἐπανορθώσεις καὶ ἐξέφρασαν τὴν γνώμην ὅτι ἡ περικοπὴ ἑνὸς τμήματος ἔστω τοῦ ὅλου σχεδίου τῶν πληρωμῶν ἀποτελεῖ μεγίστην παραχώρησιν ἐναντίᾳ τῆς Βουλγαρίας. Δευτέρα παραχώρησις εἶνε ἀναστολὴ τῆς πληρωμῆς τῶν τόκων διὰ τὸ πρῶτον τμῆμα τῶν πληρωμῶν. Κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῶν ἐμπειροτεχνῶν ἡ Βουλγαρία θὰ ἔπρεπε νὰ πληρώνῃ εἰς διάστημα 36 ἐτῶν 550 ἑκατομμύρια χρυσῶν φράγκων μὲ τόκους ηὐξημένους πλέον ἐνιαυσίως εἰς 27 ἑκατομμύρια. Οἱ Βούλγαροι ἐμπειρογνώμονες ἐδήλωσαν φυσικὰ ὅτι τὸ σχέδιον εἶνε ἀνεφάρμοστον, ἡ δὲ κυβέρνησις ἐν ἀλληλεγγύῃ πρὸς τὰς ἀπόψεις τῶν ἀντιπροσώπων της εἶνε τῆς γνώμης ὅτι αἱ μέθοδοι τῶν ἐμπειροτεχνῶν εἶνε ἀπαράδεκτοι. Ἐφ' ὅσον θελήσουν νὰ λάβουν ὑπ' ὄψιν τὴν ἱκανότητα πρὸς πληρωμὴν τῆς Βουλγαρίας θὰ ἀποδειχθῇ ὅτι εἶνε μακρὰν ἀπ' αὐτῆς ἡ σκέψις νὰ προκαλέσῃ ἐμπόδια καὶ νὰ παρακολούθῃ τὴν δρᾶσιν τῆς ἐπιτροπῆς τῶν ἐμπειροτεχνῶν καὶ τῶν πιστωτριῶν χωρῶν. Ὁ κ. Διάπτσεφ ὑπέμνησεν ὅτι ἐνδεχομένη συμφωνία ἐν Παρισίοις δὲν πρόκειται ποσῶς νὰ ἐπηρεάσῃ τὰς διατάξεις περὶ ἐγγυήσεων τὰς διαλαμβανομένας εἰς τὴν σύμβασιν τοῦ δανείου περὶ ἀποκαταστάσεως τῶν προσφύγων, τὴν συμφωνίαν περὶ προπολεμικῶν χρεῶν καὶ τὴν νομισματικὴν σταθεροποίησιν, προσέθεσε δὲ ὅτι ἐκ λόγων λεπτότητος τοῦ ἐπιδάλλεται ἡ σιγὴ ἐπὶ τοῦ καθοριοσθέντος ἐνιαυσίου ποσοῦ διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ἐπανορθώσεων ἐφ' ὅσον ἡ ἐπιτροπὴ Ἑλληνικῆς ἀντιπροσωπείας παρὰ τῇ Μικτῇ Ἐπιτροπῇ κ. Διαμαντόπουλος.

Ἡ σκέψις περὶ ἀντικαταστάσεως τοῦ κ. Διαμαντοπούλου ἐγκατελείφθη.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΤΕΤΡΑΩΡΟΣ ΣΥΣΚΕΨΙΣ

ΚΑΙ ΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΔΙΑ ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΩΝ ΝΑΥΤΙΚΩΝ ΕΞΟΠΛΙΣΜΩΝ

ΕΓΚΑΤΑΛΕΙΠΕΤΑΙ Η ΙΔΕΑ ΤΗΣ ΠΑΡΑΛΑΒΗΣ ΤΗΣ "ΣΑΛΑΜΙΝΟΣ,,

ΑΠΕΦΑΣΙΣΘΗ ΝΑ ΕΝΙΣΧΥΘΗ Ο ΕΛΑΦΡΟΣ ΣΤΟΛΟΣ ΚΑΙ Η ΑΕΡΟΠΛΟΪΑ

ΠΑΝΤΑ ΤΑ ΠΑΛΑΙΑ ΣΚΑΦΗ ΘΑ ΤΕΘΟΥΝ ΕΙΣ ΑΧΡΗΣΤΙΑΝ

Εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν ἐγένετο χθὲς τὴν 4 1)2 μ. μ. ἡπροαγγελθεῖσα σύσκεψις ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ πρὸς ἐξέτασιν τῶν ναυτικῶν ἀναγκῶν τῆς χώρας καὶ λῆψιν τῶν ἐπιβαλλομένων μέτρων διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ἀπὸ θαλάσσης ἀμύνης.

Τῆς συσκέψεως, ἥτις διήρκεσεν ἐπὶ τετράωρον, μετέσχον ὁ ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν κ. Μπέτσαρης, ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μιχαλακόπουλος, — ἡ συμμετοχὴ τούτου ἐκρίθη ἀναγκαία, δεδομένης τῆς ἐξαρτήσεως τῶν ναυτικῶν παρασκευῶν πρὸς τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν τῆς χώρας—, ὁ γενικὸς διευθυντὴς τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν κ. Δεμέστιχας, ὁ ἀρχηγὸς τοῦ στόλου κ. Τούμπας, ὁ ἀρχηγὸς τοῦ γενικοῦ ναυτικοῦ ἐπιτελείου κ. Πανᾶς, ὁ ἀρχηγὸς τῶν ὑποβρυχίων κ. Λούης καὶ τῆς ἀεροπορίας κ. Βούλγαρης, ὁ γενικὸς διευθυντὴς τοῦ Ναυστάθμου κ. Δημεύλης, ὁ ἐπόπτης τῆς ναυτικῆς ἐκπαιδεύσεως κ. Θεοχάρης, ὁ ἐπιθεωρητὴς τοῦ Στόλου κ. Λοπρέστης, ὁ ἀρχηγὸς τοῦ γενικοῦ ἐπιτελείου τοῦ στρατοῦ ἀντιστράτηγος κ. Μαζαράκης καὶ ὁ προσωπάρχης τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν κ. Κουτρουμπᾶς.

Ἐν ἀρχῇ ἔλαβε τὸν λόγον ὁ πρωθυπουργὸς κ. Βενιζέλος ἔστις ἀνέπτυξε τὴν γενικωτέραν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν τῆς χώρας, καὶ τὰς οἰκονομικὰς δυνάμεις αὐτῆς, ἐν συσχετίσει πρὸς τὴν ἐνδεικνυομένην ναυτικὴν παρασκευήν, ἐξ ὑπομνήματος τὸ ὁποῖον εἶχεν οὗτος καταρτίσει. Ὁ κ. Βενιζέλος ἔχων ὑπ' ὄψει του τὰ ὑποβληθέντα εἰς τὴν Κυβέρνησιν ὑπομνήματα τῶν κ. κ. Μακκᾶ, ἀρχηγοῦ τοῦ γενικοῦ ἐπιτελείου καὶ Δεμέστιχα γενικοῦ διευθυντοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν, ἐζήτησεν ἀπὸ τοὺς παρισταμένους νὰ τοῦ παράσχουν ὡρισμένας τεχνικὰς φύσεως πληροφορίας. Εἰς τὰ ἐρωτήματά του ταῦτα ἀπήντησε πρῶτος ὁ κ. Δεμέστιχας, παρασχὼν λεπτομερείας ἐπὶ ἑνὸς ἑκάστου θέματος, ἀκολούθως δὲ ἐξέφερον τὰς γνώμας των ἐκ περιτροπῆς πάντες οἱ μετασχόντες τῆς συσκέψεως ἀξιωματικοὶ τοῦ ναυτικοῦ περὶ τοῦ καταλληλοτέρου τρόπου τῆς ἐξασφαλίσεως τῶν παραλίων τῆς χώρας μετὰ τὰς πυρετώδεις πολεμικὰς παρασκευὰς τῶν γειτόνων μας.

Ἐπίσης ἔλαβε τὸν λόγον ἀναπτύξας τὰς γνώμας του ὁ ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν κ. Μπέτσαρης.

Ἐπὶ τῆς οὐσίας τῶν γενομένων διεξοδικῶν συζητήσεων οἱ συσκεφθέντες ἀπέφυγαν νὰ προβοῦν εἰς συγκεκριμένας ἀνακοινώσεις, λόγῳ τῆς φύσεως τοῦ θέματος, σχετιζομένου πρὸς τὴν ἄμυναν τῆς χώρας. Ἄλλως τε, αἱ γνῶμαι τῶν προϊσταμένων τῶν ἁρμοδίων ναυτικῶν ὑπηρεσιῶν εἶνε ἤδη γνωσταὶ ἐκ τῶν ὑποβληθέντων πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ὑπομνημάτων, εὐρυτάτη περίληψις τῶν ὁποίων ἐδόθη χθὲς πρὸς τὴν «Πρωΐαν». Ἐπίσης ἦσαν προκαταρκτικῶς τεθειμέναι αἱ σχετικαὶ ἀπόψεις τῆς Κυβερνήσεως, ὡς καὶ χθὲς ἐγράφη.

Ὡς συμπέρασμα τῆς συζητήσεως παρεσχέθη ἐκ τοῦ **Πολιτικοῦ Γραφείου** μέχρι τοῦ ἑσπέρας ἀνακοίνωσις, ὑπαγορευθεῖσα ἁρμοδίως:

«Τὸ Συμβούλιον, συζητῆσαν ἐπὶ τοῦ ναυτικοῦ προγράμματος τῆς χώρας, ἔλαβεν ὑπ' ὄψει καὶ τὴν διεθνῆ κατάστασιν καὶ τὰς οἰκονομικὰς συνθήκας τῆς χώρας, καὶ ἀπεφάσισεν ὁμοφώνως ὅπως ἐγκαταλειπομένης τῆς ἰδέας τῆς προσκτήσεως τῆς «Σαλαμῖνος» τὸ δι' αὐτὴν ἀναγκαιοῦν ποσὸν διατεθῇ διὰ τὴν βαθμιαίαν ἐνίσχυσιν τοῦ ἐλαφροῦ στόλου καὶ τῆς ἀεροπορίας, συγχρόνως δὲ ἀπαλλαγῇ ὁ στόλος παντὸς πλοίου μὴ ἔχοντος σύγχρονον μαχητικὴν ἱκανότητα ἢ μὴ ἀναγκαίου δι' ἐκπαιδευτικοὺς σκοποὺς».

(Ἐκ τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου)

ΤΟ ΝΑΥΤΙΚΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ

Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀναφερομένων ἀποφάσεων θὰ καταρτισθῇ τὸ ναυτικὸν πρόγραμμα τῆς χώρας εἰς εἰδικὰς συσκέψεις τοῦ ἁρμοδίου ἀνωτάτου ναυτικοῦ συμβουλίου, κατὰ τὰς ὁποίας θὰ καθορισθοῦν ὅλαι αἱ σχετικαὶ λεπτομέρειαι.

Ὅ,τι ἐπωσδήποτε τονίζεται ἀπὸ τοῦδε παρὰ τῶν ἁρμοδίων εἶνε ὅτι θ' ἀποδοθῇ ἰδιαιτέρα σημασία εἰς τὴν ἀεροπορικὴν παρασκευὴν τῆς χώρας, ὡς ἀποτελοῦσαν βάσιν τῆς ἀμύνης αὐτῆς. Ἡ ἀνάγκη τῆς ἐνισχύσεως τῆς ἀεροπλοΐας καθίσταται ἐπιτακτικωτέρα διὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ διὰ λόγους καθαρῶς ἐμπορικούς, λαμβανομένης ὑπ' ὄψει τῆς γεωγραφικῆς θέσεως αὐτῆς. Εἰς τοῦτο δὲ θ' ἀποβλέπῃ τὸ ἐντὸς ὀλίγου ἱδρυθησόμενον ὑφυπουργεῖον Ἀεροπλοΐας, εἰς τὸ ὁποῖον θὰ συγκεντρωθοῦν τόσον ἡ στρατιωτικὴ καὶ ἡ ναυτικὴ, ὅσον καὶ ἡ ἐμπορικὴ Ἀεροπλοΐα. Ἡ ἀπόφασις περὶ ἱδρύσεως τοῦ ὑφυπουργείου τούτου, καθ' ἁρμοδίαν ἀνακοίνωσιν, θὰ πραγματοποιηθῇ λίαν συντόμως. Ὡς εἶνε γνωστόν, διὰ τὸ ὑφυπουργεῖον τοῦτο προορίζεται ὁ κ. Ζάννας, εἰς ὃν φαίνεται ὅτι ἀνετέθη καὶ σύνταξις τοῦ σχετικοῦ νομοσχεδίου, τὸ ὁποῖον μετὰ σωζήτησιν θὰ ὑποβληθῇ ἐκ τῶν πρώτων εἰς τὴν Βουλήν.

ΔΥΟ ΝΕΑ ΑΝΤΙΤΟΡΠΙΛΛΙΚΑ

Κατὰ γνωσθείσας συμπληρωματικὰς πληροφορίας, ὁ κ. Βενιζέλος υἱοθέτησε, κατὰ τὴν χθεσινὴν σύσκεψιν, τὴν ἐκτεθεῖσαν ἀπόψιν ὅπως ἡ Κυβέρνησις προβῇ εἰς τὴν ἄμεσον παραγγελίαν δύο εἰδικῶν ἀντιτορπιλλικῶν ἀνοικτῆς θαλάσσης, τύπου «Ντράντο», πλὴν τῶν ἤδη παραγγελθέντων εἰς τὰ ἰταλικὰ ναυπηγεῖα δύο.

Ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος, ὁ ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν κ. Μπέτσαρης θὰ συνεργασθῇ καὶ πάλιν κατ' ἰδίαν μετὰ τοῦ κ. Βενιζέλου ἐπὶ τῶν λεπτομερειῶν τοῦ νέου ναυτικοῦ προγράμματος τῆς χώρας, ὡς καὶ συναφῶς διὰ τὸ ζήτημα τῶν ἀνεγερθησομένων νέων ναυτικῶν σχολῶν.

ΤΑ ΠΑΡΟΠΛΙΣΤΕΑ ΣΚΑΦΗ

Εἰς τὸν γενικὸν διευθυντὴν τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν ἀνετέθη νὰ καταρτίσῃ καὶ ὑποβάλῃ μέχρι τῆς πρωΐας τῆς αὔριον εἰς τὸν κ. πρωθυπουργὸν ὑπόμνημα περὶ τῶν σκαφῶν τῶν ὁποίων —κατὰ τὸ ἐκδοθὲν ἀνακοινωθὲν— πρέπει ν' ἀπαλλαγῇ ὁ στόλος, διότι «δὲν ἀνταποκρίνονται πρὸς τὴν σύγχρονον μαχητικὴν ἱκανότητα». Μεταξὺ τῶν σκαφῶν τὰ ὁποῖα θὰ ἐκποιηθοῦν ἢ θὰ παροπλισθοῦν θὰ ὑποδειχθοῦν, ὡς ἐγνώσθη, τὰ θωρηκτὰ «Λῆμνος» καὶ «Κιλκίς» καὶ τ' ἀντιτορπιλλικὰ «Φέτις» καὶ «Ἀρέθουσα» ὡς καὶ ἄλλα τινά.

ΘΑ ΠΑΡΑΓΓΕΛΘΟΥΝ ΔΥΟ ΝΕΑ ΑΝΤΙΤΟΡΠΙΛΛΙΚΑ

ΔΙΑΤΙ ΕΓΚΑΤΕΛΕΙΦΘΗ Η "ΣΑΛΑΜΙΣ,,-ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΦΡΟΝΤΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΕΡΟΠΛΟΪΑΝ

Κατὰ τὰς γνωσθείσας συμπληρωματικὰς πληροφορίας, ἡ ληφθεῖσα ἐν «ὁμοφωνίᾳ» —καθ' ἃ ἁρμοδίως ἐτονίσθη— ἀπόφασις πρέπει νὰ θεωρηθῇ κατ' ἀρχὴν ὡς δυναμένη νὰ ἐξασφαλίσῃ πλήρως τὴν ἄμυναν τῆς χώρας ὑποτασσομένη ὅμως εἰς τὰς κρατούσας σήμερον συνθήκας, δεδομένης τοῦτέστι τῆς θέσεως τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς διεθνοῦς καταστάσεως. Εἰς τὴν ἀπόφιν δὲ ταύτην φαίνεται ὅτι ἐπέμειναν ἰδιαιτέρως τὰ μέλη τῆς Κυβερνήσεως, μὲ τὸ πρόσθετον ἐπιχείρημα ὅτι αἱ οἰκονομικαὶ δυνάμεις τῆς χώρας δὲν ἐπιτρέπουν τὸν ἐφοδιασμὸν τοῦ στόλου διὰ βαρέων σκαφῶν, ὡς ἡ «Σαλαμίς», ἡ παράδοσις τῆς ὁποίας δὲν θὰ ἐβράδυνε καὶ πολύ, λαμβανομένων ὑπ' ὄψει καὶ τῶν ὑπερόγκων δαπανῶν συντηρήσεως τῶν σκαφῶν τούτων. Ἐφ' ᾧ καὶ ἀπεκρούσθη ἐν τέλει ἡ πρόσκτησις τῆς «Σαλαμῖνος» παρὰ τὰ ἀναμφισβήτητα πλεονεκτήματα τὰ ὁποῖα ἀνεγνωρίσθησαν εἰς τὴν λύσιν ταύτην, ἀπὸ καθαρῶς ναυτικῆς ἀπόψεως.

Κριθείσης ὅθεν ὡς ἀδυνάτου τῆς ἐνισχύσεως τοῦ στόλου διὰ βαρέων σκαφῶν καὶ λυθέντος τοῦ ζητήματος τῆς «Σαλαμῖνος», συνεζητήθη ἡ ἐνίσχυσις τοῦ ἐλαφροῦ στόλου, διὰ μικρῶν σκαφῶν καὶ δι' ἀεροπλάνων, ἥτις ἀνεγνωρίσθη ὅτι δὲν ὑστερεῖ καὶ αὐτὴ πλεονεκτημάτων. Ὡς ἀνεκοινώθη, πάντες οἱ μετασχόντες τῆς συσκέψεως ἐνέκριναν τὴν ἀπόφιν ταύτην, ὑπὸ τὰς καθορισμένας ἐν τῷ ἀνακοινωθέντι τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου προϋποθέσεις —ὅτι δηλαδὴ τὸ διὰ τὴν «Σαλαμῖνα» ἀπαιτούμενον ποσὸν θὰ διατεθῇ διὰ τὴν βαθμιαίαν ἐνίσχυσιν τοῦ ἐλαφροῦ στόλου καὶ τῆς ἀεροπορίας, παροπλιζομένου συγχρόνως παντὸς πλοίου μὴ ἀνταποκρινομένου πρὸς τὰς συγχρόνους μαχητικὰς ἀνάγκας.

ΤΟ ΝΑΥΤΙΚΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ

Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀναφερομένων ἀποφάσεων θὰ καταρτισθῇ τὸ ναυτικὸν πρόγραμμα τῆς χώρας εἰς εἰδικὰς συσκέψεις τοῦ ἁρμοδίου ἀνωτάτου ναυτικοῦ συμβουλίου, κατὰ τὰς ὁποίας θὰ καθορισθοῦν ὅλαι αἱ σχετικαὶ λεπτομέρειαι.

Ὅ,τι ἐπωσδήποτε τονίζεται ἀπὸ τοῦδε παρὰ τῶν ἁρμοδίων εἶνε ὅτι θ' ἀποδοθῇ ἰδιαιτέρα σημασία εἰς τὴν ἀεροπορικὴν παρασκευὴν τῆς χώρας, ὡς ἀποτελοῦσαν βάσιν τῆς ἀμύνης αὐτῆς. Ἡ ἀνάγκη τῆς ἐνισχύσεως τῆς ἀεροπλοΐας καθίσταται ἐπιτακτικωτέρα διὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ διὰ λόγους καθαρῶς ἐμπορικούς, λαμβανομένης ὑπ' ὄψει τῆς γεωγραφικῆς θέσεως αὐτῆς. Εἰς τοῦτο δὲ θ' ἀποβλέπῃ τὸ ἐντὸς ὀλίγου ἱδρυθησόμενον ὑφυπουργεῖον Ἀεροπλοΐας, εἰς τὸ ὁποῖον θὰ συγκεντρωθοῦν τόσον ἡ στρατιωτικὴ καὶ ἡ ναυτικὴ, ὅσον καὶ ἡ ἐμπορικὴ Ἀεροπλοΐα. Ἡ ἀπόφασις περὶ ἱδρύσεως τοῦ ὑφυπουργείου τούτου, καθ' ἁρμοδίαν ἀνακοίνωσιν, θὰ πραγματοποιηθῇ λίαν συντόμως. Ὡς εἶνε γνωστόν, διὰ τὸ ὑφυπουργεῖον τοῦτο προορίζεται ὁ κ. Ζάννας, εἰς ὃν φαίνεται ὅτι ἀνετέθη καὶ σύνταξις τοῦ σχετικοῦ νομοσχεδίου, τὸ ὁποῖον μετὰ σωζήτησιν θὰ ὑποβληθῇ ἐκ τῶν πρώτων εἰς τὴν Βουλήν.

ΔΥΟ ΝΕΑ ΑΝΤΙΤΟΡΠΙΛΛΙΚΑ

Κατὰ γνωσθείσας συμπληρωματικὰς πληροφορίας, ὁ κ. Βενιζέλος υἱοθέτησε, κατὰ τὴν χθεσινὴν σύσκεψιν, τὴν ἐκτεθεῖσαν ἀπόψιν ὅπως ἡ Κυβέρνησις προβῇ εἰς τὴν ἄμεσον παραγγελίαν δύο εἰδικῶν ἀντιτορπιλλικῶν ἀνοικτῆς θαλάσσης, τύπου «Ντράντο», πλὴν τῶν ἤδη παραγγελθέντων εἰς τὰ ἰταλικὰ ναυπηγεῖα δύο.

Ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος, ὁ ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν κ. Μπέτσαρης θὰ συνεργασθῇ καὶ πάλιν κατ' ἰδίαν μετὰ τοῦ κ. Βενιζέλου ἐπὶ τῶν λεπτομερειῶν τοῦ νέου ναυτικοῦ προγράμματος τῆς χώρας, ὡς καὶ συναφῶς διὰ τὸ ζήτημα τῶν ἀνεγερθησομένων νέων ναυτικῶν σχολῶν.

ΤΑ ΠΑΡΟΠΛΙΣΤΕΑ ΣΚΑΦΗ

Εἰς τὸν γενικὸν διευθυντὴν τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν ἀνετέθη νὰ καταρτίσῃ καὶ ὑποβάλῃ μέχρι τῆς πρωΐας τῆς αὔριον εἰς τὸν κ. πρωθυπουργὸν ὑπόμνημα περὶ τῶν σκαφῶν τῶν ὁποίων —κατὰ τὸ ἐκδοθὲν ἀνακοινωθὲν— πρέπει ν' ἀπαλλαγῇ ὁ στόλος, διότι «δὲν ἀνταποκρίνονται πρὸς τὴν σύγχρονον μαχητικὴν ἱκανότητα». Μεταξὺ τῶν σκαφῶν τὰ ὁποῖα θὰ ἐκποιηθοῦν ἢ θὰ παροπλισθοῦν θὰ ὑποδειχθοῦν, ὡς ἐγνώσθη, τὰ θωρηκτὰ «Λῆμνος» καὶ «Κιλκίς» καὶ τ' ἀντιτορπιλλικὰ «Φέτις» καὶ «Ἀρέθουσα» ὡς καὶ ἄλλα τινά.

2Α ΕΚΔΟΣΙ

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΣΤΕΝ ΕΞΕΤΑΣΕ ΤΟ ΖΗΤΗ

ΤΗΣ ΠΑΡΕΜΠΟΔΙΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΛΟ

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, 6 (Τοῦ ταποκριτοῦ μας)— Συνῆλθε σή ρον εἰς συνεδρίασιν ἡ ἐπιτ πὴ τῶν Στενῶν, μετέχον καὶ τοῦ "Ἕλληνος προσωρ ἀντιπροσώπου κ. Φωκᾶ, ησχολήθη μὲ τὸ ζήτημα εἰς τὸν πλοῦν τῶν Ἑλληνικ ἀτμοπλοίων παρεμβαλλο νων δυσχερειῶν.

Ἡ ἐπιτροπὴ ἐτηλεγρά σεν εἰς τὸν ἐν Ἀγκύρᾳ ευ σκόμενον πρόεδρον αὐτ ρακαλοῦσα αὐτὸν νὰ προβ σχετικὰς ἐνεργείας παρ τουρκικὴ Κυβέρνησι.

Ὁ τουρκικὸς Τύπος γρά σχετικῶς ὅτι αἱ ἀρχαὶ τῆς Μ τελλήνης παρεμβάλλουν δυ ρειῶν εἰς τὰ τουρκικὰ σκάφ

Ο ΡΟΥΣΔΗ ΘΑ ΜΕΤΑΒΗ ΠΡΟΣΕΧΩ ΕΙΣ ΜΟΣΧΑΝ

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, 6. (Τοῦ ἀνταποκ τοῦ μας).—Ἀνηγγέλθη σήμερον ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν Ρουσδή ης πρόκειται νὰ μεταβῇ εἰς Μόσ πρὸς ἀνταπόδοσιν τῆς προσεχοῦς σεως εἰς Ἄγκυραν τοῦ Ρωσσο πιτρόπου ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν συν φου Καραχάν.

Η ΤΟΥΡΚΙΑ ΠΡΟΤΙΘΕΤΑΙ ΝΑ ΣΥΝΑΨ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ ΔΑΝΕΙΟ

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, 6. (Τοῦ ἀνταπ τοῦ μας).—Ἡ «Ἐκδάμ» συσχετίζει μετάβασιν εἰς Ἄγκυραν τοῦ κομ Βάλι, τέως ὑφυπουργοῦ τῶν Οἰκ μικῶν τῆς Ἰταλίας μὲ τὴν πιθανὴν συνάψεως ἐξωτερικοῦ δανείου ὑπὸ Τουρκίας.

Ἡ «Τζουμχουριέτ» φρονεῖ ὅτι Τουρκία πρέπει νὰ προσελκύσῃ τα να κεφάλαια.

ΑΠΕΘΑΝΕΝ Ο ΠΡΙΓΚΗΨ ΜΑΞ ΤΗΣ ΒΑΔ

Η ΔΡΑΣΙΣ ΤΟΥ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 6. (Ἀσύρμ.). — λεγραφοῦν ἐκ Κωνσταντίας ὅτι ὁ π κηψ Μάξ τῆς Βάδης, ὁ τελευταῖος Κ κελλάριος τῆς αὐτοκρατορίας ἀπέθ σήμερον τὴν πρωΐαν ἄγων τὸ 63ον ἔ τῆς ἡλικίας του.

Ὁ ἀποθανὼν ἦτο Καγκελλάριος κ τὸ τελευταῖον ἔτος τοῦ πολέμου, ὅτε πὸ τὴν στρατιωτικὴν πίεσιν τῶν Σ μάχων προέτεινε τὴν ἀνακωχὴν κ νεκοίνωσε τὴν παραίτησιν τοῦ αὐ κράτορος, παραιτηθεὶς ὁραδύτερον ἀξιώματος τοῦ Καγκελλαρίου ὑπὲρ ἡγέτου τῶν σοσιαλιστῶν καὶ βραδ ρον Προέδρου τῆς Δημοκρατίας μπετ. Ὁ πρίγκηψ τῆς Βάδης ἔγραφ ἀπομνημονεύματά του κατὰ τὸ 19 (Σ. «Πρ.». Τὰ ἀπομνημονεύματα δ μοσίευσεν ἡ «Πρωΐα»). Εἶχε νωμ τὴν πριγκήπισσαν τοῦ οἴκου τῶν Ἡσ καὶ διέμενε κατὰ προτίμησιν εἰς π ἔπαυλιν τοῦ Σαλὲμ παρὰ τὴν λίμν τῆς Κωνσταντίας ὅπου εἶχεν ἐγκα στήσει σχολεῖον διὰ παιδιὰ προερχό να ἐξ ὅλων τῶν χωρῶν τῆς Εὐρώπ

ΘΑ ΕΞΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗ Ο ΑΝΕΠΑΡΚΗΣ ΦΩΤΙΣΜΟ

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας σ εργάσθη χθὲς μὲ τὸν διευθυντὴν τῆς λεκτρικῆς ἑταιρείας παραγωγῆς κ.Μπ διὰ τὸ ζήτημα τῆς βελτιώσεως τοῦ σε καὶ τοῦ παλαιοῦ ἠλεκτρικοῦ δικτύο νὰ ἀποτραποῦν εἰς τὸ μέλλον αἱ δυ καὶ ἡ πλημελὴς λειτουργία αὐτοῦ.

Ὁ κ. Μεστρὸ ἀνεκοίνωσεν εἰς τ Γονατᾶν ὅτι μετὰ τὴν μελέτην τῶν ὑπουργείου ὑποδεικνυομένων μέτρ ἀρχίσῃ ἀμέσως ἡ σχετικὴ ἐργασ τὴν βελτίωσιν τοῦ δικτύου. Αἱ ἐργ προβλέπεται ὅτι θὰ ἀρχίσουν μετὰ πενθήμερον ἀπὸ τῶν καταστημάτ π